

בש"פ 1230/14 - מדינת ישראל נגד סרגיי דנילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 1230/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: סרגיי דנילוב

בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)

תאריך הישיבה: כ"ה באדר א התשע"ד (25.02.14)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי

בשם המשיב: עו"ד תומר אורינב, עו"ד רן אבינועם

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 23.5.2013, המייחס לו עבירות רבות של: קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), עבירות כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב)

עמוד 1

רישא לחוק; עבירות נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק; זיוף שטר כסף לפי סעיף 462(2) לחוק; שידול לסחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 + סעיף 30 לחוק; ניסיון לשוד לפי סעיף 402(ב) + סעיף 25 לחוק; עבירות גניבה ומעשי שוד ברחבי הארץ לפי סעיף 384 לחוק וסעיף 402(ב) לחוק בהתאמה; חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק; ועבירות חטיפה לפי סעיף 369 לחוק.

על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, במהלך חודש אוקטובר 2012, קשר המשיב יחד עם א.א. (להלן: עד המדינה) ומירזה דומבדזה (להלן: מירזה) (שלושתם יחד להלן: השלושה) קשר לביצוע מעשי שוד, וביחד ביצעו השלושה מעשי שוד תוך שימוש בנשק חם כנגד עובדים זרים (להלן: העובדים) המועסקים בתחום החקלאות ברחבי הארץ, וכן לשם ביצוע מעשי התפרצות לדירות פרטיות, אשר לשלושה היה מידע מוקדם לגביהן, בערים רחובות, ראשון לציון ואשדוד.

השלושה פעלו באופן מתוחכם ושיטתי, קיימו ביניהם קשר רציף עובר לכל אירוע, במהלכו ולאחריו. כמו כן, לצורך ביצוע העבירות נקטו השלושה שיטת פעולה אשר כללה: איסוף מידע אודות היעדים והקורבנות הפוטנציאליים, שכירת רכבים מסוגים שונים ונסיעה ליעדים תוך הצטיידות בנשק חם או קר.

במסגרת מעשיהם, גנבו השלושה שלל רב שכלל בין היתר: פלאפונים, נשק, כסף ותכשיטים. במהלך חלק ממעשי השוד, אף חטפו חלק מקורבנותיהם ופעלו כלפיהם באלימות.

בנוסף, מתוארים בכתב האישום עבירות נוספות אשר יוחסו למשיב. להלן אסקור בתמצית את המתואר במסגרת האישומים השונים:

2. האישום הראשון - ביום 16.6.2012 בעודו סועד במסעדה באשקלון פנה המשיב אל א.מ. ושאל אותו מי הוא ואיפה הוא גר, בתגובה ענה לו א.מ. "מעצבן". בתכוף לכך ולאור תשובה זו ביקש המשיב מא.מ. לקום, ותקף אותו באמצעות שבירת בקבוק זכוכית על ראשו. בתגובה להתנהגות המשיב, החלה קטטה בין הנוכחים במסעדה, אשר במהלכה תקף המשיב את א.מ., אשר פונה לבית החולים כשהוא מדמם בראשו.

האישום השני, השלישי, הרביעי והחמישי - השלושה קשרו קשר להתפרץ לדירות בעיר רחובות, ראשון לציון ואשדוד. לאחר ניסיונות לתור אחר דירות ריקות מדייריהם, התפרצו לדירות באמצעות הרחבת סורגי החלון בעזרת ג'ק ובאמצעות שבירת חלון. באישום השלישי המשיב תצפת על האזור לצורך גילוי תנועות "חשודות" ואילו בשאר האישומים התפרץ בעצמו לדירות. השלושה נטלו מהדירות במקרים אלו דרכונים, אקדח, שתי מחסניות, תכשיטים, מזומן ושעונים בשווי מעל 12,000 ₪.

האישום השישי - השמונה-עשר - השלושה קשרו לבצע פשע ולשדוד עובדים זרים. במועדים רבים במהלך חודש אוקטובר נסעו השלושה במספר רכבים שכורים במהלך היום בשעות שונות לחממות ולאזורים פתוחים הנמצאים בסמיכות ליישובים: קיבוץ נען, מושב ברכיה, מושב מצליח, מישר, כפר ויתקין, כפר מימון, פדיה, כפר הריף

ומושב חצב, ושדדו 29 (!!!) עובדים זרים אשר נקלעו לדרכם או בעת שעסקו העובדים בעבודתם. בחלק ממעשי השוד התחזו השלושה לגורמי אכיפת החוק בפני העובדים, תוך דרישה שיציגו את דרכוניהם ויאפשרו לערוך חיפוש על גופם ובכליהם, ובמהלך מעשים אלה שדדו כסף, פלאפונים ורכוש נוסף בשווי עשרות אלפי שקלים. לפי המתואר באישום השביעי והשבעה-עשר, כפו השלושה על העובדים להיכנס לרכבם ולהתלוות אליהם לתחנת המשטרה, כאשר במהלך הדרך הורידו אותם מרכבם. לפי המפורט באישום השמיני לאחר שאחד העובדים ביקש להתקשר למעסיקו, משך מירזה את הפלאפון מידו, הצמיד אקדח לרקתו והיכה אותו ברגלו ובסנטרו. לפי האישום העשירי תקף המשיב שלושה עובדים באגרופים ובעיטות. לפי המתואר באישום האחד-עשר השלושה עצרו בסמוך לשני עובדים, מירזה תקף את אחד העובדים בכך שחבט בגופו עד שהלה נפל על הארץ ומיד לאחר מכן תקף מירזה את העובד השני עד שהלה איבד את הכרתו, ואילו המשיב שלף אקדח כלפי העובדים. כך גם לפי המתואר באישומים השנים-עשר והשלושה-עשר - המשיב שלף לעבר העובדים אקדח, ולפי האישומים הארבעה-עשר, החמישה-עשר והשמונה-עשר - המשיב שלף לעבר העובדים אקדח הנחזה להיות אקדח אמיתי. לפי האישום החמישה-עשר המשיב סטר לאחד העובדים שסירב להעביר את תיקו, ולפי אישומים נוספים מירזה ועד המדינה סטרו לעובדים. לפי האישום השמונה-עשר - המשיב, לאחר שכיוון כלפי אחד העובדים נשק הנחזה להיות אמיתי, חבט בעובד ולקח את תיקו וכן תקף עובד נוסף שהיה במקום בכך שהיכה אותו בראשו.

האישום התשעה-עשר - המשיב נטל גלידה וסודה מחנות בבת-ים ושילם באמצעות שטר מזויף הנחזה להיות שטר של 200 ₪. המוכר שהבחין כי השטר מזויף, ביקש מהמשיב שלא יזוז ממקומו וחייג למשטרה, המשיב כינה אותו "מלשן מניאק" וברח מן המקום.

האישום העשרים - במועדים הרלבנטיים לכתב האישום שימש עד המדינה כסוכן משטרתי (להלן: הסוכן), ויצר קשר עם אורחן זרביאלוב (להלן: אורחן) במטרה לברר האם ניתן לקנות ממנו סם מסוכן מסוג קוקאין. לאחר מספר שיחות בין השניים בנוגע למכירת הסם, התקשר המשיב לאורחן ושכנע אותו למכור לסוכן שני פאקטים של הסם תמורת 600 ₪. לאחר מכן, התקשר המשיב לסוכן ומסר לו כי הוא שוחח עם אורחן וסגר עימו כי אורחן ימכור לו את הסם. ביום 27.4.2013 נפגש הסוכן עם אורחן בביתו, המשיב הוציא מכיסו 2 מנות של הסם, מסר אותן לסוכן ובתמורה מסר לו הסוכן 600 ₪.

להשלמת התמונה יצוין כי כנגד מירזה, שותפו של המשיב, הוגש גם כן כתב אישום והוא הסכים להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, לנוכח קיומן של ראיות לכאורה ומסוכנות. צוין כי לחובת המשיב עבר פלילי הכולל הרשעות בגין עבירות רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית, וכי המשיב ממילא עצור עד תום ההליכים בתיק פלילי אחר בגין עבירת ההתפרצות.

לאחר דחייה שנתבקשה על ידי בא כוח המשיב, בדיון ביום 5.6.2013 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בהחלטתו, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

4. הליכים בתיק העיקרי: טרם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת ביום 21.5.2013 בקשה דחופה לשמיעה של אחד מעדי התביעה שהיה אמור לשוב לארץ מוצאו ביום 24.5.2013. בית המשפט נעתר לבקשה וקבע דיון ליום 23.5.2013 לשמיעת העדות המוקדמת.

ביום 9.6.2013 לא הובא המשיב לדיון על ידי שירות בתי הסוהר, ובית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 13.6.2013. בוצעה הקראה ובא כוח המשיב טען כי טרם קיבל את מלוא חומר החקירה ואת תעודת החיסיון, ואילו המשיבה ציינה, כי הוגשה בקשה למתן ארכה להוצאת החיסיון אשר עתידה להיחתם בקרוב. בית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 15.6.2013. בדיון שנערך באותו יום, ביקש בא כוח המשיב, בהסכמת המבקשת, לדחות את המענה לכתב האישום עד לאחר פגרת בית המשפט, שכן טרם קיבל את מלוא חומר החקירה. בית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 9.9.2013.

בדיון ביום 9.9.2013, ביקש בא כוח המשיב לדחות את המענה המפורט לכתב האישום, מאחר שבכוונתו לבחון את חומר החקירה שקיבל בהתאם לתוכנה של תעודת החיסיון. המשך הדיון נדחה ליום 16.10.2013. ביום 17.9.2013 נקבע כי התיק יועבר לדיון בפני כבוד השופט י' עדן. בדיון ביום 16.10.2013 התייצב עו"ד בונדר המייצג את המשיב בתיק נוסף באותה פרשה (ת.פ. 13-05-45275). באת כוח המבקשת טענה כי ההליכים פוצלו מאחר ומירזה משמש עד תביעה במשפטו של המשיב. בית המשפט קמא דחה את המשך הדיון ליום 17.10.2013, הואיל ובמועד זה היה קבוע דיון בתיק הנוסף לצורך בירור סוגיית פיצול או איחוד הדיון. בדיון ביום 17.10.2013 ביקשו באי כוחם של הצדדים דחייה קצרה כדי לשקול את שאלת פיצול הדיון, המשך הדיון נקבע ליום 27.10.2013.

ביום 27.10.2013 התקיים דיון מאוחר בשני התיקים בפרשה. בא כוח המשיב טען כי מירזה הינו עד תביעה בתיק המתנהל כנגד המשיב ועדיין לא ידוע בשלב זה אם המשיב יעיד. באת כוח המבקשת טענה כי אין קושי משפטי באיחוד התיקים, אלא רק חשש למראית פני הצדק והותירה את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט. בית המשפט קבע כי הדיון בשני התיקים יפוצל והמשך הדיון בתיק דנן נקבע ליום 6.11.2013. בדיון ביום 6.11.2013 ניתן מענה בכתב לכתב האישום. המשיב כפר באישומים המיוחסים לו והעלה טענת אליבי, אך לדבריו בשל פער הזמנים ממועד האירועים עד למועד חקירתו, אין באפשרותו להעלות טענת אליבי קונקרטי. הדיון נדחה ליום 14.11.2013 לצורך מענה מפורט לכתב האישום ולדיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.

בדיון ביום 14.11.2013 הודיע בא כוח המשיב כי יוותר על שמיעת 19 עדי תביעה, וכי יסכים להגשת דו"חות פעולה של חמישה שוטרים בכפוף למחיקת חלקים מעדויותיהם. באת כוח המבקשת השיבה כי תבחן את ההצעה, וכי לישיבה הראשונה יזומנו כ-17 עדי תביעה. בנוסף, באי כוח הצדדים ביקשו להפנות אותם לגישור. בית המשפט קמא קבע חמישה מועדי דיון להוכחות מיום 26.12.2013 ועד יום ה-22.2.2014.

ביום 12.12.2013, ביקש המשיב להחליף ייצוג ולמנות לו סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית. נקבע כי בקשת המשיב תועבר לסנגוריה הציבורית לצורך בחינתה, וכי מועדי ההוכחות יעמדו בעינם. ביום 15.12.2013 ביטל בית המשפט את אחד ממועדי ההוכחות שנקבעו ליום 13.1.2013. בדיון הוכחות מיום 26.12.2013 הוזמנו עשרה עדי תביעה אך בפועל נשמעו חמישה עדים. בא כוח המשיב ביקש לזמן בשנית את עד התביעה שהעיד במסגרת העדות

המוקדמת ובאת כוח המבקשת התנגדה לבקשה. בית המשפט קבע כי אינו מוצא טעם להורות על זימונו בשנית של העד.

בדיון ההוכחות ביום 9.1.2014 נשמעה עדותם של תשעה עדי תביעה. בדיון ההוכחות ביום 16.1.2014 העידו שבעה עדי תביעה. בדיון ההוכחות ביום 22.1.2014 נשמעה עדותם של חמישה עדי תביעה. באת כוח המבקשת ציינה כי שני עדי תביעה לא התייצבו מסיבות אישיות, וכי חלק מהעובדים עזבו את מעסיקם הנוכחי ולכן נוצר קושי באיתורם ולא ניתן היה לזמן אותם לדיון. באת כוח המבקשת ציינה כי ידרשו לה שלושה מועדים לסיום פרשת התביעה ובא כוח המשיב טען כי יידרש לו מועד אחד לסיום פרשת ההגנה. בית המשפט קבע בהחלטתו כי ניסה לתאם מועדים מוקדמים יותר לדיונים, אך הדבר לא הסתייע בשל אילוצי ההגנה. לבסוף נקבעו 3 מועדים לדיונים, בתאריכים הבאים: 12.3.2014, 16.3.2014, 24.3.2014, 31.3.2014.

5. בחלוף תשעה חודשים הוגשה הבקשה דכאן. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב מעידים על העדר מורא מאימת החוק, וכי מסוכנותו של המשיב מתחזקת נוכח עברו הפלילי כמפורט לעיל.

יצוין כי במקביל למעצרו של המשיב במסגרת ההליך נשוא בקשה זו, היה המשיב עצור במסגרת תיק נוסף אשר התנהל נגדו (ת.פ. 13-01-24728). ביום 3.10.2013 הושג הסדר טיעון בתיק זה, לפיו הורשע המשיב בעבירות של ניסיון התפרצות, החזקת מכשירי פריצה והיזק לרכוש במזיד, ובמסגרת הסדר טיעון - שנערך בשל קושי ראייתי של התביעה עקב אי-איתור עד התביעה המרכזי - הושת על המשיב עונש מאסר של כתשעה חודשים, בחופף לימי מעצרו, תוך הפעלת עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו בחופף. מכאן, שבמשך כחמישה חודשים מתקופת המעצר של תשעה חודשים בתיק דכאן, היה המשיב בגדר עצור ובדיעבד אסיר בתיק פלילי אחר.

המשיב התנגד לבקשה וטען כי המשפט לא יסתיים בארכה הנוכחית, וכי מאז שביצע את עבירת השוד האחרונה בסוף חודש אוקטובר 2012 ועד מעצרו בחודש מאי 2013, לא הסתבך בעבירות נוספות.

6. אומר כי דין הבקשה להתקבל ולא אאריך בדברים. כידוע, שני השיקולים המרכזיים לצורך הפעלת סעיף 62 לחוק המעצרים הם מסוכנותו של הנאשם וקצב שמיעת המשפט.

מסוכנותו של המשיב נלמדת מאליה, משורת המעשים הרבים המיוחסים לו ונסיבות ביצוען. המדובר בסדרה של מעשי שוד בזויים, כנגד אוכלוסיה חלשה של עובדים זרים, תוך תכנון מראש, איסוף מידע אודות היעדים הפוטנציאליים, ותוך שימוש בנשק חם והפעלת אלימות כלפי הקורבנות. לכך יש להוסיף את ההתפרצויות לדירות, ולא אחת נאמר בפסיקה כי מעבר למימד הפגיעה בקניין ובפרטיות, יש בעבירות אלה פוטנציאל להתפתחות עימות אלים, על כל הסיכונים הכרוכים בכך. ובקיצור, ענייננו בעבירות שבוצעו באופן שיטתי, בהיקף ניכר, תוך התארגנות של שלושה עבריינים ושימוש בנשק ובאלימות. נוכח עברו של המשיב, דומה כי למרות גילו הצעיר, הפשע הפך למשלח ידו, ומסוכנותו לציבור גדולה.

המשפט מתנהל כסדרו ובקצב משביע רצון, ונוכח מסוכנותו של המשיב כמפורט לעיל, איני רואה כי חלוף הזמן שינה את נקודת האיזון בין הפגיעה בחירות הנאשם, לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור וניהול תקין של הליכי המשפט

7. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב החל מיום 23.2.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 45417-05-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

ניתנה היום, כ"ו באדר א' התשע"ד (26.2.2014).

שׁוֹפֵט
